

Dobro pa slabo.

Ruska narodna. Priobčil *Brinjos*.

- »Tone, kod si hodil, da te ni bilo doma, Tone — pohajkovelec?»
- »Bil sem v vaši vasi, striček — pod vašim skednjem sem ležal.«
- »No, in če bi jel tleti v skednju ogenj?»
- »Upihnil bi ga in ugasnil.«
- »No, in če bi nastal požar?»
- »E, kaj, striček, pogrel bi se.« —
- »Torej ti poznaš mojo vas?»
- »Poznam, striček.«
- »Ali so bogati moji kmetje?»
- »Bogati, striček! Sedmero jih ima eno sekiro, pa še ta je brez to-porišča.«
- »No, kaj pa počenjajo z njo?»
- »V gozd hodijo drvarit. Eden cepi goli, drugih šestero pa zeha in dolgega časa kreha.« —
- »Ali si bil v moji hiši?»
- »Bil.«
- »Tedaj, seve, si videl moje ljube ptičice?»
- »Videl.«
- »Kakšne pa so?»
- »Zelene.«
- »In kako pojo?»
- »Kva-kva-kva-kva!«
- »Budalo, to so bile žabe v mlaki! — Ali si videl moje njive?»
- »Videl.«
- »Kako plenja letos žito?»
- »Dobro, striček! Snop pri snopu bo cela vrsta, praznina pri praznini — dan hodá.« —
- »A potem, bratec, kje si bil?»
- »V Gorjah na trgu.«
- »Po kaj neki?»
- »Rži in ovsu sem nakupil.«
- »Dobro, bratec!«
- »Dobro, striček, pa ne dosti.«
- »I, zakaj pa ne?»
- »Šel sem čez reko in zmočil rž.«
- »Slabo, bratec, slabo!«
- »Naka, ne posebno slabo.«
- »Beži, beži, gobezdalo!«
- »Rž sem varil in piva navaril.«
- »Dobro, bratec, dobro!«

»Dobro, striček, pa ne dosti.«
 »I, zakaj pa ne?«
 »Prišle so svinje in posrebale vse pivo.«
 »Slabo, bratec, slabo!«
 »Naka, ne posebno slabo.«
 »Beži, beži, gobezdalo!«
 »Svinje sem pobil in meso v kadi nasolil.«
 »Dobro, bratec, dobro!«
 »Dobro, striček, pa ne dosti!«
 »I, zakaj pa ne?«
 »Prišle so mačke in mi pojedle vse meso.«
 »Slabo, bratec, slabo!«
 »Naka, ne posebno slabo.«
 »Beži, beži, gobezdalo!«
 »Mačke sem pobil in si kožuh podšil.«
 »Dobro, bratec, dobro!«
 »Dobro, striček, pa ne dosti!«
 »I, zakaj pa ne?«
 »Prišli so tatje in mi ukradli kožuh.«
 »Slabo, bratec, slabo!«
 »Naka, ne posebno slabo.«
 »Beži, beži, gobezdalo!«
 »Tatove smo polovili in jih v ječo vtaknili.«
 »Dobro, bratec, dobro!«
 »Dobro, striček, pa ne dosti.«
 »I, zakaj pa ne?«
 »Tatovi so v ječi zid prekopali in nam požgali vso vas.«

Pripluli črez noč so . . .

Pripluli črez noč so
 pomladni vetrički,
 vzcvetele cvetke so,
 zapevali ptički . . .

Z Bogom, pečica ti,
 izbica, z Bogom!
 Zdrava, ravnica ti
 zdolaj za logom!

Hej, na poljani tam
 pomlad se šeta;
 cvetke dehteče nam
 v kitice spleta . . .

Juhuhu, juhuhu!
 Kdor si jo vzame,
 lahko ta kaj cvetú
 pomladi vzame!

En, dva, tri — en, dva, tri,
 brzo za mano!
 Z nami vetrič hiti
 tja črez poljano!

Fran Žgur.

